

I tromesečje

3. januar 2026.

1. VELIKA BOŽJA LJBAV I SILA

Veličina poznatog svemira je zaprepašćujuća. Iako je planeta Zemlja prilično velika, ona je u stvari mala, kada se uporedi s drugim planetama koje kruže oko jednog prosečno velikog Sunca. Naš Sunčev sistem je smešten da ivici vrlo prosečne galaksije, koja sadrži najmanje 100 miliona zvezda, od kojih mnoge imaju svoje sisteme. Sada znamo da u poznatom svemiru postoje milijarde i milijarde galaksija. To znači da smo mi ili veoma, veoma važni – ili potpuno nevažni.

Kada vidite kako se lako naša planeta može izgubiti u beskrajnim svemirskim prostorima, možete da pomislite da smo sigurno prilično beznačajni. Međutim, kada čitate Otkrivenje 12. poglavlje dobijate potpuno drugi utisak. Počinjete da shvatate da ono što se ovde događa mora biti od veće važnosti za ceo svemir od događaja, koji se odvijaju na bilo kome drugom mestu.

Tekst iz Otkrivenja 12,4. kaže da je aždaja oborila trećinu zvezda nebeskih. U priči koja je zasnovana na simbolu, kao što je ova, potpuno je jasno da se ne radi o doslovnim zvezdama ili galaksijama. Sadržina teksta iz Otkrivenja 1,20. tumači zvezde kao anđele, govoreći da je aždaja (sotona) izazvala sukob na Nebu (kontrolni centar svemira, bez obzira gde se nalazi), a posledica toga bilo je progonstvo trećine stanovnika Neba i njihov pad na ovu planetu. Tako je naša planeta postala mesto trajnog sukoba, koji je nekada davno započeo na Nebu.

Ovo je konačni odgovor na pitanje o poreklu zla, bola i patnji na Zemlji. Nema sumnje da su se anđeli, koji su ostali na Nebu, pitali da li je sotonina pobuna imala ikakvo opravdanje. Krst je odgovorio na sve njihove nedoumice. Bog koji je odlučio da umre za svoja stvorenja može da ima naše potpuno poverenje da će uvek činiti samo ono što je dobro i pošteno. Neka naša današnja služba Njemu pokaže našu ljubav, poštovanje i zahvalnost za sve što je učinio za nas.

10. januar 2026.

2. OBEĆANJE O OTKUPITELJU

„I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene, između potomstva tvoga i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.“

(1. Mojsijeva 3,15)

Adam i Eva su mogli da budu zadovoljni znanjem o Bogu u Njegovim stvorenim delima i poukama koje su dobijali od svetih anđela. Visoki stepen znanja koji su mislili da steknu jedući plod sa zabranjenog drveta bacio ih je u pokvarenost greha i osećanje krivice.

Greh je isterao Adama i Evu iz Raja. Greh je bio i uzrok što je Raj uklonjen sa Zemlje. Kao posledicu prestupanja Božjeg zakona, oni su izgubili Raj. Uz poslušnost zakonu svoga Oca i verom u pomirljivu krv Božjeg Sina, mogli da povrate izgubljeno.

Sotona je oholo likovao. Pošto je uspeo da pobedi Adama i Evu, tvrdio je da njihov edemski dom pripada njemu. Oholo se hvalisao da je svet koji je Bog načinio potpao pod njegovu vlast. Pošto je pobedio Adama, vladara ovoga sveta, stekao je pripadnike ljudskog roda kao svoje podanike, pa sada treba da dobije i Edem i uspostavi u njemu svoj glavni stan.

Međutim, odmah su bile preduzete mere na Nebu da se onemoguću sotonini planovi. Na Nebu je održano savetovanje, koje je prihvatilo poduhvat Božjeg Sina da otkupi ljudski rod od prokletstva i sramote Adamovog poraza i da pobedi sotonu. O, kakvog li prekrasnog udostojenja! Veličanstvo Neba, pokrenut ljubavlju i sažaljenjem prema grešnom ljudskom rodu, predložio je da postane njihova zamena i zalag. Tako je i učinjeno. Put za povratak prvobitnom domu bio je osiguran.

17. januar 2026.

3. UGODNI BOGU

„Da živite pristojno Bogu na svako ugađanje.“
(*Kološanima 1,10*)

Propovednik je opisao događaj koji se zbio kada je, kao govornik, otvorio svečanost na univerzitetu. Rekao je da je za vreme svečanosti trebalo da se preda odličje studentu koji je za vreme celokupnog trajanja studija postizao najbolje ocene. Kada je taj trenutak došao, svi diplomci su iščekivajući sedeli, željni da saznaju ko je proglašen za pobjednika. Iz posebne kutije izvađeno je odličje i predato u ruke najboljem studentu. Nakon završetka govornog i muzičkog programa, pobjednik je krenuo između posetilaca, prema poslednjoj klupi, u kojoj je sedeo stariji bračni par, vrlo skromno ali uredno odeven. Mladić se sagnuo prema njima, stavio odličje u ruke svoje majke i poljubio je u obraz. Propovednik koji je ovo ispričao, video je kako su slabašne majčine ruke, koje su držale odličje, stisnule grube i od rada ogrubele očeve ruke. Čuo je majku koja je rekla: „Zar nije vredelo sav naš trud?“ Ozračena lica iskazivala su izuzetnu radost zbog uspeha njihovog sina. Postizao je dobre uspehe na studijama, jer je želeo da ugoditi roditeljima koji su mnogo žrtvovali da mu pomognu da stekne najbolje obrazovanje.

Gotovo na isti način i mi hrišćani trebalo bi da „živimo pristojno Bogu“, zbog svega što je učinio za nas. Kada to učinimo, kakvu Mu radost pružamo! Hristova žrtva na Golgodi, treba da bude naš najveći podsticaj. Neka naše bogoslužjenje danas pokaže Bogu svu našu zahvalnost za sve ono što je podneo nas radi.

24. januar 2026.

4. U KRUGU SIGURNOSTI

Prilikom krunisanja britanskog kralja Edvarda VII 1902. godine, maharadža Nabi iz Indije hteo je da učini nešto posebno što bi ovekovčilo taj događaj. Kupio je zemlju blizu Delhija i platio mesnoj blagajni veliki iznos od koga bi se unedogled plaćao porez za tu zemlju. Od tog doba, građani koji nisu imali novca mogli su na toj zemlji besplatno da žive. Svi porezi bili su unapred plaćeni, ljudi su živeli bez straha da će biti zatvoreni ako na vreme državi ne plate poreze.

Na sličan način i mi hrišćani uživamo u sigurnosti našeg spase-nja, koje nam je omogućio Isus Hristos. Kada je umro na krstu, platio je kaznu za naše grehe, koji nas nikada više neće progoniti. Isus je bezgrešan u svojoj prirodi i delu. Niko Ga nikada nije mogao optu-žiti za ijedan čin neposlušnosti Bogu. I nama je ponuđena Njegova pravednost, tako da imamo mogućnost da ne podlegnemo osudi.

Stari zavet oslikava tu sigurnost u Hristu na razne načine. Noje i njegova porodica bili su sigurno smešteni u lađi, kada je potop Bož-jeg gneva zahvatio Zemlju i uništio sav pokvareni ljudski rod. Isto tako Izrailjci su bili sigurni u svojim kućama, dok je anđeo smrti pro-lazio Egiptom, jer su dovratke svojih kuća premazali krvlju. Crvena vrpca sačuvala je Ravu od smrti, kada su Izrailjci osvajali Jerihon.

Kao Hristovi vernici, sigurni smo od svakojakih neprijateljevih optužbi. Kazna za greh je stvarna i užasna, ali nikada neće stići one koji su se sklonili u Hristu. Hvala Bogu što živimo u sigurnom kru-gu. Neka ovo bogoslužjenje bude ispunjeno radošću i zahvalnošću za sigurnost koju imamo u Bogu.

31. januar 2026.

5. KAKVI GREŠNICI?

„Istinita je riječ i svakoga primanja dostojna da Hristos Isus dođe na svijet da spase grješnike, od kojijeh sam prvi ja.“

(1. Timotiju 1,15)

U crkvi čiji je vernik bio američki bogataš Kolgejt (po njemu se zove čuvena pasta za zube), održavana je evangelizacija za vreme koje su upućivani pozivi na obraćenje. Tom prilikom, svoju odluku da se potpuno preda Hristu izrazila i jedna bludnica i počela da priznaje sve svoje grehe. Glasno je plakala moleći Boga da je spase od smrti. Pitala je starešine može li se pridružiti crkvi i postati njen vernik.

Propovednik je oklevao čekajući da neko da predlog, ali u razdoblju od nekoliko minuta tišina je postala gotovo nepodnošljiva. Konačno, ustao je jedan vernik koji je predložio da se njeno primanje u verništvo crkve odloži na neko vreme. U tom trenutku ustao je gospodin Kolgejt, čuveni bogataš i rekao prilično sarkastično: „Smatram da grubo grešimo kada se molimo da Bog spasi grešnike. Zaboravljamo da kažemo koju vrstu grešnika On treba da spase. Možda bismo Ga mogli zamoliti da nam oprostí takav propust. Sveti Duh je dirnuo srce ove žene, koja se iskreno pokajala, ali očigledno Bog ne shvata da ona nije osoba za koju bismo mi poželeli da On spase.“

Mnogi u crkvi osetili su se ukorenim. Bili su krivi, jer su osuđivali druge, poput fariseja u Hramu, kada je uzviknuo: „Bože, hvalim Te što ja nijesam kao ostali ljudi: Hajduci, nepravednici, preljubočinci, ili kao ovaj carinik.“ (Luka 18,11) posle toga, vernici iz ove crkve promenili su svoj stav i ovu ženu primili u crkvu.

Bez obzira na to koliki smo grešnici, Isus je spreman da nas primi i spase ukoliko smo spremni da priznamo i uz Njegovu pomoć ostavimo svoje grehe. Neka ovo današnje bogoslužjenje bude još jedan izraz naše vere u Njega i radosti zbog Njegove velike ljubavi.

7. februar 2026.

6. TAČKE I RUPE

„Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda,
i ne zaboravljaj nijednoga dobra što ti je učinio.“
(*Psalam 103,2*)

Dok je propovednik govorio grupi slušalaca, uzeo je komad papira i na njemu u sredini nacrtao crnu tačku. Zatim je okrenuo papir očima okupljenih ljudi i upitao ih šta vide. Jedan je odmah odgovorio: „Vidim crnu tačku.” Tačno”, odgovorio je propovednik. „Šta još vidite?” Nastala je potpuna tišina. „Zar ne vidite ništa drugo osim crne tačke?” Iz mnoštva je čuo odgovor, koji je isticao da ništa drugo i ne vide. „Ali vi ste zanemarili najvažnije od svega – ovaj oveći komad papira!” Zatim je ukazao na primenu svog prikaza. Rekao je kako smo u životu često zavedeni malim, crnim tačkama koje označavaju razočaranja ili bolna iskustva, pa smo skloni da zaboravimo nebrojene blagoslove, koje smo primali iz Božje ruke. Ali, poput tog komada papira, ono dobro je mnogo veće i važnije od neugodnosti i muka koje nas snalaze i zaokupljuju našu pažnju.

To sve podseća na deo stiha koji je neobičan, ali izražava praktičan savet. Neko je napisao: „Dok putuješ životnim putem, neka ti ovo bude cilj: usmeri oči prema krofni, a ne rupi u krofni.”

Da, bolje je svoju pažnju usredsrediti na blagoslove nego na životne nevolje. Zato, provedimo ovaj subotni dan i ovo bogoslužjenje, sećajući se svega dobrog što nam je Gospod učinio. Uzdignimo Njegovu ime i dozvolimo Mu da naše srce ispuni radošću i zahvalnošću i blagoslovi nas na našem daljem životnom putu.

14. februar 2026.

7. RADOST I SVETOST

Dečak koji je slušao dugu propoved izašao je iz crkve noseći grimasu paćenika na licu. Bio je nestašan pa ga je, za vreme bogoslužjenja, otac povukao nekoliko puta za uho. „Šta ti je Ivica”, upitao ga je jedan od đakona, „izgledaš nekako tužan.” Ožalošćeni dečak odmah je odgovorio: „I jesam. Teško je biti srećan i svet u isto vreme.”

Ovaj dečak izrazio je osećanja mnogih mladih hrišćana a možda i mnogih starijih vernika crkve. Misle da, ako treba da budu dobri, ne mogu biti srećni. Južnoafrički propovednik iz 19. veka, Endrju Mjurej, ispravio je to pogrešno shvatanje jednom zauvek. „Svetost je neophodna za pravu sreću. Želite li da budete radosni, imajte puninu radosti, trajnu radost, koju vam niko ne može oduzeti, budite sveti kao što je Bog svet. Ako želimo da živimo radosnim životom, onda budimo sveti! Želite li da budete sveti hrišćani, morate biti radosni hrišćani. Isus je bio pomazan od Boga „uljem radosti” da bi i nama mogao da ga da. U svim našim nastojanjima da budemo sveti, točkovi će se teško pokretati, ako nisu podmazani uljem radosti.

Nalazimo se na putu prema duhovnoj zrelosti, a Subota je stanica na kojoj nalazimo predah i ohrabrenje, gledajući na velika dela koja je Gospod učinio za nas. Iskoristimo to vreme predaha i ojačajmo svoje snage radujući se u Gospodu, jer je pred nama još značajan deo puta ka domovini.

21. februar 2026.

8. VELIKA ISTINA IZ BIBLIJE

Pre mnogo godina postavljen je predivan vitražni prozor u kapeli uiverziteta u Oksfordu. Spoljni deo prozora bio je ukrašen slikama događaja zapisanih u Starom zavetu, dok je unutrašnje krilo prozora prikazivalo scene iz Novog zaveta. Kada Sunce zasija kroz taj prozor, slike s oba krila bi se stapale. Posmatrač koji bi stajao u kapeli, pratio bi nežno svetlo koje osvetljava sliku Avrama kako se sprema da na brdu Moriji žrtvuje svoga sina Isaka, a u isto vreme video se krst na Golgoti, koji tu sliku iz Starog zaveta tumači. Posmatrajući taj prizor iz drugog ugla, čovek bi video bronzanu zmiju na stubu u pustinji i prepoznao je kao prototip Spasitelja koji visi na prokletom krstu kao žrtva za grehe.

Taj prizor predivno oslikava životnu vezu između starozavetnih predskazivanja Hristove smrti i njihovo novozavetno ispunjenje. Vešt umetnik koji je stvorio to remek-delo u staklu prikazao je čudesno jedinstvo Božjeg spasenja za čoveka. Mnogo godina pre Hristovog dolaska, zapisani su događaji koji predskazuju Njegovu žrtvu na krstu. Kada danas čitamo izveštaje iz Jevanđelja, odmah uočavamo da je celo Sveto pismo usmereno na smrt Isusa Hrista koji se žrtvo-
vao za grehe celoga čovečanstva.

Kako može neko da promaši glavnu poruku spasenja koja se pro-
vlači kroz celu Bibliju!? Kao što su stari Izrailjci posmatrali bron-
zanu zmiju na stubu da bi izbegli smrt od ujeda otrovnica, tako i
naš pogled mora biti usmeren Golgodi i Isusu Hristu prikovanom
na krst nas radi. Uzdignimo Ga zato danas svojom službom da nas
ispuni novom silom i učini svedocima Njegove neiscrpane ljubavi i
mudrosti.

28. februar 2026.

9. BOŽJI PUTEVI

„O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi Njegovi sudovi i neistražljivi Njegovi putevi.“

(Rimljanima 11,33)

Pošto je prorok Ilija doživio vrlo tegobne trenutke, Bog mu je rekao da se skloni u Sarepti gde će naći sklonište i hranu. Zamislite Ilijino iznenađenje kada je otkrio da je udovica, koja je trebalo da se brine o njemu, vrlo siromašna. Očekivala je da će joj sin svakog trenutka umreti od gladi.

Bog nas često iznenadi svojim čudesnim putevima. Naše ograničeno shvatanje o Bogu može se uporediti sa bubicom koja se penje po zidu velelepne građevine. Šta ta bubica zna o velikim nacrtima slavnog arhitekta? Ona vidi samo delić kamena po kome se kreće. Predivno izrađeni ornamenti na fasadi velelepne građevine mogu joj se učiniti kao neprohodne planine i doline koje joj preprečuju put i pogled na celokupnu zgradu.

Mi, hrišćani, često vidimo samo neposrednu okolinu i kadri smo da shvatimo odbljesak čudesnih Božjih namera. Prepreka koja nam zatvara vidik i preprečuje izvršenje našeg nauma, zapravo je deo predivnog Božjeg plana i njegove milosti.

Naš nebeski Otac tačno zna šta čini. Iako su nam Njegovi putevi nedokučivi, On nas uverava da će sve ići na dobro, ako se u Njega u potpunosti pouzdamo.

Pokažimo Bogu zahvalnost za put koji nam je pokazao i blagoslove koje na njemu dobijamo. Zatražimo danas Njegovu pomoć i snagu da na tom putu ostanemo do konačnog cilja.

7. mart 2026.

10. PROTIV STRUJE

„Nemojte se prilagođavati ovom svetu.“
(*Rimljanima 12,2*)

Dvojica studenata likovnih umetnosti naslikali su veliku fresku na zidu u hodniku spavaonice u studentskom domu. Slika je prikazivala veliko jato riba koje se kretalo u jednom smeru, osim jedne jedine ribe koja je plivala suprotno od svih.

Ta jedna riba trebalo je da kao simbol prikaže Isusa Hrista. Ispod slike bile su ispisane reči: „Kreni protiv struje.” Upravnik studentskog doma smatrao je da ta slika može da sablazni hrišćane pa je naredio studentima da premažu sliku na zidu.

U poslušnosti našem Učitelju moramo da budemo spremni da se krećemo protiv struje kojom se kreće mnoštvo u savremenom društvu. I dok sledimo Isusa Hrista, naše pobude, ocene vrednosti i navike treba da budu drugačije od ostalih. Tako je bilo u prvom veku, kada su pagani bili iznenađeni i ukoreni načinom života prvih hrišćana. Apostol Petar je napisao: „Zato se čude što vi ne trčite s njima u to isto neuredno življenje, i hule na vas.” (1. Petrova 4,4)

Kad koračamo po taktu druge muzike, bićemo u raskoraku sa drugima oko sebe. Za tako nešto potrebno je čvrsto pouzdanje, hrabrost i postojanost. Međutim, uz Božju pomoć i Njegovu milost, možemo biti drugačiji, i to delotvorno drugačiji. Iako ići ukorak sa Bogom znači biti u raskoraku sa svetom, samo tako možemo svedočiti o pravim životnim vrednostima. Neka nam Bog pomogne da budemo sigurni u Njegovo vođstvo.

14. mart 2026.

11. KRST

„A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu.“

(Galatima 6,14)

Vekovima pre Isusovog rođenja krst je korišćen kao sredstvo za mučenje i okrutnu smrt. Godine 519. pre Hrista, persijski car Darije Prvi razapeo je na krst 3000 političkih neprijatelja u Vavilonu. Takvu metodu ubijanja kasnije su prihvatili Rimljani, kojom su kažnjavali robove i one koji nisu bili rimski građani.

Kada je Isus na Golgoti prihvatio naše grehe, kako to opisuje Apostol Petar (1. Petrova 2,24), krst je dobio novo značenje. Na njemu je Spasitelj uspostavio mir svojom krvlju i time omogućio svima, koji su u Njemu poverovali u spasenje, pomirenje s Bogom i izbavljenje od večne kazne.

Apostol Pavle je razumeo smisao i značenje krsta. Učinio je mnogo toga čime bi se mogao ponositi i hvaliti pred drugima, što mu je donosilo i lično zadovoljstvo, kako je to opisao u 11. poglavlju Druge Korinćanima. Međutim, u Poslanici Galatima piše: „A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista.“ (Galatima 6,14) Kad u potpunosti shvatimo šta je Isus učinio za nas na krstu, i mi ćemo se poniziti. Naša nastojanja nisu ništa u poređenju sa Njegovim delom koje je toliko sveobuhvatno i celovito da je time mogao da ponudi spasenje celom čovečanstvu.

Vaskrsli Isus kao Spasitelj poziva sve ljude da mu dođu u poniznosti i veri. Kad poveruju da je On umro umesto njih na tom okrutnom krstu, primaju od Boga oproštenje svih grehova.

Izrazimo danas svoju zahvalnost Bogu za Hristov krst. Proslavimo Ga svojim rečima i pesmom. Neka njegovom Duhu bude dozvoljeno da naša srca oblikuje Njemu na večnu slavu.

21. mart 2026.

12. UTEMELJENA NADA

U jednim novinama pojavio se članak o čoveku koji je posebno uživao u rujanju hrišćanskoj veri. Javno je izneo u tom članku svoja uverenja kako život uopšte nema smisla i da ljudi nemaju nikakve osnove za nadu posle smrti. Otvoreno je odbacio činjenice i dokaze o postojanju Boga i istorijske zapise o Hristovom vaskrsenju.

Možda će doći dan kada će on, poput poznatog francuskog pisca i filozofa Žan Pol Sartra, čeznuti za tračkom nade, a neće biti kadar da ga pronađe. Godine 1980. Ophrvan bolešću Sartr je napisao: „Vrača mi se očaj koji me napada. Svet izgleda gadan i ružan, zao i bez ikakve nade. Zato je ovo vapaj očaja starca koji će umreti u očaju. A ja sam se baš tome stalno opirao. Znam da ću umreti u nadi. Ali toj nadi je potreban čvrst temelj.”

Mesec dana posle te izjave Sartr je umro. Pitam se da li je ikada otkrio taj važan temelj nade. Božja reč nas uči da je jedini temelj nade prazan grob Isusa Hrista i Njegovo vaskrsenje, kako je to opisano u 15. poglavlju Prve poslanice Korinćanima.

Bog nam je u Isusu Hristu postavio čvrstu stenu na kojoj se temelji naša vera. Zato što je Isus vaskrsao iz mrtvih, niko od nas vernika ne treba da umre u očaju.

Neka je hvala Gospodu za sigurnost koju nam pruža Njegova Reč. Neka nas ta Reč, koju ćemo danas ponovo proučavati, učvrsti u tom uverenju i sigurnosti.

28. mart 2026.

13. TRČI DO POBEDE

„Ne znate li da oni što trče na trku, svi trče,
a jedan dobije dar? Tako trčite da dobijete.“

(1. Korinćanima 9,24)

Kao dečak, Mladen je sanjao samo jedno – da jednoga dana bude prvak države u skijaškom spustu. Međutim, tokom rata je stradao od nagazne mine i izgubio obe noge. Počeo je da mrzi svakog oko sebe, čak i samog Boga, opijao se i drogirao, čak je pokušao i samoubistvo.

Tako je Mladen jednoga dana upoznao nekoliko hrišćana, koji su mu objasnili da ga Isus Hristos može promeniti. Na početku im nije verovao, ali konačno je prihvatio Hrista koji mu je pomogao da se promeni. Ovako se seća tih trenutaka: „Nisam dobio nove noge, ali počeo sam da proživljavam nešto sasvim novo što se u meni zbivalo.”

Revan da sa drugima podeli svoje iskustvo koje je stekao u Hristu, Mladen je počeo da radi sa dečacima. „Hajde, trči sa nama”, molili su ga. Odgovarao bi: „Pa, ne mogu, vidite da nemam noge.” „Ali imaš invalidska kolicica”, odgovorili bi mu. To je bio početak trke u invalidskim kolicima, izazov koji ga je doveo do toga da postane pobednik na mnogim trkama. Ljudi ga sada pitaju: „Da li je maratonska trka u invalidskim kolicima promenila tvoj život?” Njegov odgovor bio je vrlo uverljiv: „Ne, bio je to Isus Hristos.”

Osećate li se kao gubitnik? Prihvatite veru u Isusa Hrista, a zatim prihvatite poziv apostola Pavla koji je rekao da trčite kako biste osvojili nagradu, i to nagradu koja ima večnu vrednost. Isus neće pretvoriti gubitke u dobitak, ali će vas lično iz temelja promeniti.

Neka nas i danas Njegov Duh podstakne da Mu nanovo i u potpunosti predamo svoj život.

— II tromesečje —

4. april 2026.

14. SREĆAN ZAVRŠETAK

„I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći,
i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.“

(Jovan 14,3)

Pri kraju svoga života, Đuzepe Verdi bio je priznat kao veliki kompozitor. Njegova dela izazivala su divljenje u muzičkom svetu svojom snagom, finoćom i sjajem, što je predstavljalo vrhunac u italijanskoj operi. Međutim, svoju karijeru nije počeo tako uspešno. Kao mladić, nije se mogao upisati na milanski Konzervatorijum, jer mu je nedostajalo obrazovanje. Iako su njegove muzičke sposobnosti bile očigledne, već i u njegovom detinjstvu, kao sin gostioničara nije imao dovoljno opšteg obrazovanja, koje je bilo neophodno za upis. Ipak, vreme čini nesvakidašnje stvari. Kada se Verdijevo ime pročulo svetom, ta muzička škola nazvana je „Verdijev muzički konzervatorijum“. Takav preokret podseća nas da svršetak nije uvek isti kao i početak.

Verdijevo iskustvo najpre podseća na iskustvo našeg Gospoda Isusa, a zatim i na sve nas koji se uzdamo u Njega. Božji Sin bio je odbačen od svojih sunarodnika, jer su smatrali da ne poseduje dovoljno obrazovanja i nije iz ugledne porodice. Iako je Isus govorio istinu na moćan i nepobitan način, iako su Njegova dela govorila sama za sebe, nisu Ga priznali Njegovi sunarodnici (Matej 13,53-58). A ipak će se jednoga dana svi pokloniti pred Njim i odati Mu dužno poštovanje (Filibljanima 2,9.10). I mi ćemo učestvovati u tom slavnom danu, jer On želi da svoju slavu i čast podeli sa svojom decom, a to su oni koji sada veruju u Njega. Svaki hrišćanin, bez obzira kako skroman bio njegov početak, koliko poniženja doživeo na ovom svetu, može očekivati onaj slavni dan, koji će biti za njega srećan završetak. Iskažimo zato svoju zahvalnost i radost našem Gospodu i Bogu u pesmi i molitvi.

11. april 2026.

15. NEMOJ SE IZNENADITI

„Sada hajde da te pošljem k faraonu,
da izvedeš narod Moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.“

(2. Mojsijeva 3,10)

Savremeni svet ima veliku potrebu. Mnogi se pitaju zašto Bog ne pomogne našem upropašćenom svetu i sve dovede u red; zašto ne pomogne da zacele rane društva i pomogne slomljenim ljudima.

Međutim, Bog se već uključio u obnovu čoveka. Intervenisao je rođenjem, smrću i vaskrsenjem svoga Sina Isusa Hrista. Kroz te najveće događaje u istoriji ljudskog roda, Bog je omogućio spasenje, najbolji način da se isceli greh – najteža bolest celoga sveta.

Bog i danas pomaže i spasava upropašćene živote, ali to čini koristeći nas, svoju decu. Upravo je na takav način Bog uspostavio vezu s Mojsijem, koji je stajao kod grma koji nije sagorevao. Kada je opisao patnje Jevreja u ropstvu, rekao je Mojsiju da je došao da oslobodi narod faraonove tiranije. Upravo je to Mojsije od Boga i očekivao. Ali Bog mu je rekao: „Sada hajde da te pošljem k faraonu, da izvedeš narod Moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.“ Mojsije je odmah počeo da se izgovara: „Ko sam ja da idem k faraonu?“ Bog mu je dao izričito obećanje: „Ja ću biti s tobom!“

Molite li se Bogu da popravi slomljena srca, razorene domove, upropašćene narode, posebno one koji su vam bliski? Nemojte se iznenaditi ako vas On pošalje da vi obavite taj važan posao i pomognete ljudima koji su u nevolji, a takođe da učinite sve što je u vašoj moći da poboljšate stanje u društvu u kome živite. Neka nam Bog i danas pomogne da osetimo patnju i bol naših bližnjih i upotrebimo svoje snage, sredstva i vreme da ih uputimo na put spasenja

18. april 2015.

16. SNAGA BOŽJE REČI

„Jer je živa riječ Božija, i jaka,
i oštija od svakoga mača oštra s obje strane...“
(*Jevrejima 4,12*)

Pre mnogo godina u Moskovskom teatru dogodilo se nešto neobično što lepo pokazuje koliko je snažna Božja reč kadra da preobrazi čoveka. Idol publike, Aleksandar Rostovjev postao je hrišćanin, dok je glumio ulogu Isusa i to u svetogrdnoj drami nazvanoj „Isus u smokingu“. Trebalo je da pročita dva stiha iz Propovedi na gori, skine svoj ogrtač i poviče: „Dajte mi smoking i cilindar!“ Međutim, dok je čitao reči: „Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko! Blago onima koji plaču, jer će se utješiti!“ počeo je da se tresu. Umesto da sledi tekst drame, nastavio je da čita reči iz Jevanđelja po Mateju, iz petog poglavlja, ne mareći za povike iz gledališta i kašljucanje svojih kolega glumaca. Na kraju, setivši se stiha koji je naučio još kao dete u Pravoslavnoj crkvi, rekao je: „Opomeni me se, Gospode! kad dođeš u Carstvo svoje.“ Pre spuštanja zavese, Rostovjev je primio Isusa Hrista za svog ličnog Spasitelja.

Ista snaga Božje reči pokazala se u vreme Pavlovog tronedelnog boravka u Solunu, iako možda ne toliko dramatično. On je pisao, sećajući se toga vremena: „Jer Jevanđelje naše ne bi k vama samo u riječi nego i u sili i u Duhu Svetome, i u velikom priznanju, kao što znate kakovi bismo među vama vas radi. Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vama, i kako se obratiste Bogu od idola, da služite Bogu živu i istinu, i da čekate Sina Njegova s Nebesa kojega vaskrse iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja od gnjeva koji će doći.“ (1. Solunjanima 1,5.9.10)

Božja reč je zaista moćna poput dvoseklog mača, oštra s obe strane. I poput Verejaca, opisanih u Delima apostolskim 17,11. čitajmo Reč svakodnevno. I prenosimo je drugima s poverenjem. Bog će je upotrebiti da uveri grešnike u neophodnost pokajanja i spasenja.

25. april 2026.

17. STENA SPASENJA

„Narode, uzdaj se u Njega u svako doba;
izlivajte pred Njim srce svoje; Bog je naše utočište.“

(Psalam 62,8)

Pre stotinu godina potonuo je prekookeanski brod ispred jugozapadne obale Engleske.

U hladnoj vodi našao se 16-godišnji dečak, koga su talasi bacali tamo-vamo uz stenovitu obalu. Preživeo je, jer je dospeo do oveće stene i na njoj ostao celu noć. Kad su ga naposletku spasili, upitali su ga: „Zar se nisi celu noć tresao, dok si se držao stene?“ Dečak je odgovorio: „Jesam, ali stena se nije nijednom zatresla!“

Drevni Izrailjci su iz svojih iskustava u pustinji naučili da su stene nešto više od običnog kamenja. Stena može poslužiti kao zaklon prilikom iznenadne oluje. Pruža, takođe, i hladovinu tokom vrućih dana. Poslužila im je kao utvrđenje i zaklon od neprijatelja. Zato je pojam stene bio toliko važan za Davida i zato je Boga nazvao svojom Stenom i Utvrđenjem, Snagom i Utočištem. David je iz iskustva znao koliko je stena važna u trenucima nevolje.

Isto tako kao što su drevni Izrailjci našli spasenje u Bogu, koji ih je izveo iz Egipta, tako i mi nalazimo Stenu spasenja u Bogu koji nas je u svom Sinu Isusu Hristu izbavio iz ropstva greha. I kad nam zaprete nevolje, možemo se prihvatiti Boga kao Stene spasenja verom u Isusa Hrista.

Bože, hvala Ti što si i meni Stena spasenja, Utvrđenje moje i moja Zaštita!

2. maj 2026.

18. KRST

„A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu.“

(Galatima 6,14)

Vekovima pre Isusovog rođenja, krst je korišćen kao sredstvo za mučenje i okrutnu smrt. Godine 519. pre Hrista, persijski car Darije I razapeo je na krst 3000 političkih neprijatelja u Vavilonu. Takvu su metodu ubijanja kasnije prihvatili Rimljani kojom su kažnjavali robove i one koji nisu bili građani.

Kada je Isus Hristos na Golgoti poneo naše grehe, kako to opisuje apostol Petar (1. Petrova 2.24), krst je dobio novo značenje. Onda je Spasitelj uspostavio mir svojom krvlju na krstu i time omogućio svima, koji u Njega poveruju, spasenje, pomirenje sa Bogom i izbaavljenje od večne kazne.

Apostol Pavle je razumeo smisao i značenje krsta. Učinio je mnogo zbog čega bi se mogao ponositi i hvaliti pred drugima, što mu je donelo i lično zadovoljstvo, kako je to opisao u 11. poglavlju 2. Korinćanima. Ali u Poslanici Galatima piše: „A ja Bože sačuvaj da se čim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista.“ Kad u potpunosti shvatimo šta je Isus učinio za nas na krstu, i mi ćemo postati ponizni. Naša slaba nastojanja su ništa u upoređenju sa Njegovim delom, koje je toliko sveobuhvatno i celovito, da je mogao ponuditi spasenje celom čovečanstvu.

Vaskrsli Isus kao Spasitelj poziva sve ljude da Mu dođu u poniznosti i veri. I kada poveruju da je On umro umesto njih na tom grubom krstu, primaju od Boga oproštenje od svih grehova. Zahvalimo danas Bogu za Hristov krst. Neka je slava Isusu za sve što je na krstu podneo radi nas.

9. maj 2026.

19. BLAGOSLOVENO NASLEĐE

„Kroz kojega i našljednici postasmo, naprijed određeni bejasmo po naredbi Boga koji sve čini po savjetu volje svoje.“

(Efescima 1,11)

Sveti Duh koji postoji u svakom verniku, daje nam predukus slave koju ćemo naslediti na Nebu. Zato se naziva Zalogom ili Jemstvom našeg nasleđa koje ćemo primiti od Boga u večnosti (Efescima 1,13.14). U biblijsko doba reč „zalog“ ili „jemstvo“ je trgovački pojam koji je značio predujam, plaćanje prvog dela od ukupne cene. To je neka vrsta obećanja da će kupac kasnije isplatiti punu cenu. U načelu, kad je takvo jemstvo dato, garantuje se i konačno plaćanje. Isto tako, radost koju sada doživljavamo uz pomoć Božjeg Duha samo je neka vrsta prvog dela bogatog nasleđa koje ćemo kao Božja deca naslediti u večnosti.

Neki bogataš pozvao je svog odanog pomoćnika u svoju kancelariju i rekao mu: „Upisao sam tvoje ime u svoj testament i jednog dana ćeš primiti 10.000 dolara. Ako se to bude odužilo, jer će biti pravosnažno tek posle moje smrti, a ja još ne mislim da umrem, želim da te obradujem tako što ću ti već sada isplaćivati kamate na taj iznos. Evo ti za početak ček od 600 dolara.“ Iznenađeni činovnik bio je zahvalan. Obećano nasledstvo zvučalo je predivno, ali je bilo daleko, međutim, onaj iznos koji je primio unapred pružao mu je garanciju da će jednoga dana dobiti puni obećani iznos.

Kao Božja deca radujmo se bogatstvu koje već sada uživamo u Hristu kroz Svetoga Duha.

Naši sadašnji blagoslovi samo su mali deo velikog nasleđa koje ćemo jednoga dana primiti.

16. maj 2026.

20. DODACI SIGURNO POMAŽU

„Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.“

(1. Korinćanima 3,6)

Veroučitelj je pokazao veliku biljku u učionici i upitao đake: „Ko je učinio da ovo lepo cveće raste?“ Jedan dečak je odmah odgovorio: „Bog je to učinio!“ Veroučitelj je bio prijatno iznenađen takvim odgovorom, ali pre nego što je mogao da doda neke primedbe na tu izjavu, drugi dečak je izjavio: „Ali razni dodaci sigurno pomažu!“

Taj dečak je dotakao vrlo duboku stvarnost, mešanje ljudskog delovanja sa božanskim u Božjem naumu rasta. Na primer, iako je Bog stvorio ovaj svet zajedno sa onim što u njemu raste, doveo je čoveka u vrt da ga obrađuje.

Za tu istinu nalazimo upoređenje u duhovnom sadržaju. Apostol Pavle je napisao sledeće: „Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.“ (1. Korinćanima 3,6) Pišući taj tekst namera mu je bila da naglasi da je Bog odgovoran za rast. Tako je Bog tokom istorije čovečanstva delovao preko odanih ljudi koji su ulagali svoj trud za Boga. Zapazite ove izraze: Pavle je „posadio“ a Apolo „zalivao.“

Priznajemo da je Bog Jedini koji čini da nešto raste u prirodi, ali i u Crkvi. Takođe, svesni smo da On odlučuje da deluje preko ljudi, a ono što mi dodajemo tom poslu „sigurno pomaže“! Bog je veran u obavljanju svog dela posla. A jesmo li mi verni i odani da učinimo naš deo koji nam je Bog poverio?

Naime, Bog svakome daje određeni zadatak koji bismo morali da izvršimo. Moramo to da učinimo u ljubavi, da bi naša služba za Boga donela Njemu slavu, a nama i drugima oko nas blagoslov.

23. maj 2026.

21. GDE JE NESTALA LJUBAV?

„Ovako veli Gospod: Kakvu nepravdu nađoše oci vaši u Mene, te otstupiše od Mene, i pristaše za ništavilom, i postasha ništavi?“

(Jeremija 2,5)

Nova ljubav nas uvek uzbuđuje. Ako to još nikada niste iskusili, sigurno ste uočili takvo uzbuđenje kod mladih bračnih parova. Čini se da nije važno jesu li oni stari dvadesetak ili sedamdeset godina. Ljubav ukrašava njihovo lice i noge im poskakuju od radosti.

Nije to samo u bračnom odnosu, u kome treba da vlada ljubav. To se vidi i kod čoveka koji je kupio novi auto. Gotovo svakog dana ga pere, glanca i pazi na njega. Bio to novi auto ili neki novi međuljudski odnos, na početku smo oduševljeni. Međutim, kako vreme prolazi, oduševljenje se smanjuje. Možda se razočaramo, jer naše nade nisu bile stvarne. Možda je to lečenje od slepe ljubavi. Ili otkrivamo da ono što smo smatrali lepim odnosom, to uopšte nije bio. Bez obzira da li je predmet našeg oduševljenja neka stvar ili osoba, kad-tad može se dogoditi da se razočaramo.

Kada čovek izgubi svoju prvu ljubav prema Bogu, greška nije u Bogu. Automobil, kuća ili čak bračni drug može se pokazati da je daleko od zamišljenog ideala. Ali s Bogom nije tako. Ako se naš odnos ohladi, nije to zbog greške od strane Boga. Greška je u nama zbog pogrešnog znanja o Bogu.

Kako je s vama? Možete li iskreno reći da je naš Spasitelj onakav kakvim smo Ga upoznali? Njegova je ljubav nepogrešiva. Razmišljajmo o Bogu, i u molitvi stupimo ponovo u vezu sa Njim. Ne postoji razlog zbog koga bi se naša prva ljubav prema Bogu mogla ikada ugasiti.

30. maj 2026.

22. POUČI SE OD SVOG TRAVNJAKA

„Osveti ih istinom svojom: Riječ je Tvoja istina.“

(Jovan 17,17)

Bilo je vreme za polugodišnju obradu travnjaka, što je značilo čišćenje korova i đubrenje trave. Mešavina veštačkog gnojiva i drugih hemikalija ima dvostruki učinak. Uništava korov, a travi daje novi život. Prvi znak da ta mešavina deluje je pojava smeđih, praznih mesta u travnjaku. Kada je uništen korov, on se pretvara u ružnu isušenu travu, a zatim na tom mestu može da izraste nova, zdrava trava.

To je slično našem duhovnom iskustvu. Naš hrišćanski život često je unakažen ružnim korovom, koji brže raste od plemenite trave, a izražava se sebičnošću i nasledenom izopačenošću. Vernik želi da živi u zajedništvu sa Bogom, želi da bude izvor snage da pomogne i bližnjima. Da bismo to ostvarili, moramo stalno uništavati sve ono što sprečava rast zdrave duhovnosti.

Kako se to postiže? Biblija kaže da „briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše riječ, i bez roda ostane.“ (Matej 13,22) Iako se to prvenstveno odnosi na seme Božje reči koje pada na razna tla, to se načelo može primeniti i na sve hrišćane. Bilo koji telesan stav može imati sličan učinak. Zato je neophodno da primenjujemo živu Božju reč u svim oblastima našeg života, neka ona pokaže šta je nepodobno u nama. I kad priznamo grehe i odvratimo se od njih, doživljavamo da se Isusova izjava obistinjuje u nama, jer smo pročišćeni Božjom rečju, koju nam je On progovorio. Neka i danas naša srca budu ponovo očišćena, dok je budemo proučavali i neka sila reči Božje unese u njih novi život.

6. jun 2026.

23. KAKO BITI SLOBODAN?

„Bezbožnika će uhvatiti njegova bezakonja,
i u uža grijeha svojih zaplešće se.“

(Priče 5,22)

Čovekov duh teži za slobodom. Međutim, mnoge takve težnje odvo-
de u još veće ropstvo.

Ptica je slobodna u vazduhu. Stavite pticu u vodu, ona će izgubiti
svoju slobodu. Riba je slobodna u vodi, ali ako je ostavite na mor-
skom žalu, ona će uginuti. Hrišćanin je slobodan kad izvršava Božju
volju i kad je poslušan Njegovim zapovestima. Za hrišćanina je to
prirodna okolina, kao što su voda za ribu i vazdušne struje za pticu.

Iako car Solomun nije upotrebio reč „sloboda“ u svom opisu u
Pričama u 16. poglavlju, shvatio je da je sloboda jedino u okruže-
nju poštovanja Boga i njegove Reči. Nasuprot tome, ropstvo snalazi
one koji zanemaruju Božju istinu. Sloboda se ostvaruje poniznošću,
pouzdanjem, pažljivim razgovorima i samokontrolom. Međutim, u
ropstvu su oni koje vodi pobuna, oholost, drskost, netrpeljivost, sva-
đa i pakost.

Želite li da budete slobodni? Isus je rekao: „Tada Isus govoraše
onijem Jevrejima koji Mu vjerovali: ako vi ostanete na Mojoj be-
sjedi, zaista ćete biti učenici Moji, i poznaćete istinu, i istina će vas
izbaviti.“ (Jovan 8,31.32)

Isus je jedini Izvor istinske slobode.

Bože, hvala ti što nam nudiš slobodu kakvu ovaj svet nije još upo-
znao. Pruži nam snagu da izdržimo u toj slobodi i drugima objavimo
Isusa Hrista, jedinog Oslobodioca.

13. jun 2026.

24. VERAN DO SMRTI

„Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, đavo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana.

Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života.“

(Otkrivenje 2,10)

Postoje hrišćanske pesme koje pevaju o odanim i vernim ljudima koji su bili progonjeni radi Hrista. S tim u vezi možemo čuti od nekih: „Kako bi bilo lepo kada bismo i mi bili progonjeni zbog Hrista kao i oni!“ Međutim, malo nas je koji smo doživeli patnje i mučeništvo zbog naše vere u Isusa Hrista. Kako bismo se poneli kada bi nastupilo razdoblje mučeništva za Hristove sledbenike? Ono se može ponoviti i ponoviće se!

Jan Hus, češki reformator, spaljen je na lomači 1415. godine. Pre nego što su njegovi tužitelji zapalili vatru, na glavu su mu stavili papirnu krunu na kojoj su bili naslikani đavoli. Na to ruganje je odgovorio rečima: „Moj Gospod, Isus Hristos, nosio je na svojoj glavi, radi mene, trnovu krunu; zašto ne bih ja, radi Njega, nosio ovu laku krunu od papira? Svakako, podneću to svesno i voljno! Kada su naslagali drva za oganj sve do njegovog vrata, bavorski vojvoda ga je zapitao hoće li se odreći svoga propovedanja. Pouzdajući se u potpunosti u Božju reč, Hus je odgovorio: „Na temelju istine iz Jevanđelja koje sam propovedao, voljno i radosno danas umirem.“ Drvo je potpaljeno i Hus je umro dok je pevao: „Isuse Hriste, Sine živoga Boga, smiluj mi se!“

Ako bi Bog u svom providenju i nas danas pozvao da položimo svoj život za Hrista i Jevanđelje, da li bismo bili verni Njemu? Da li bismo i dalje slavili Boga? Najbolja priprema za takvu proveru naše postojanosti je u doslednom poštovanju i služenju Bogu. Koliko su u većoj prednosti oni kojima je Bog dopustio da budu cilj gneva ovoga sveta, koji su bili voljni da daju svoj život za Boga! Neka i naš život bude označen takvim kvalitetom!

20. jun 2026.

25. PRISUTAN U DUHU

„I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega
u srca vaša, koji viče: Ava Oče!“

(*Galatima 4,6*)

U poslednjim danima Drugog svetskog rata, general Daglas Mekartur održao je obećanje koje je dao Filipincima, kada je 1942. godine bio prisiljen da napusti ostrva. Vratio se sa dovoljno vojnika da pomognu Filipincima da oslobode domovinu. Zahvalni za njegovu pomoć koja je stigla, kada je sve već izgledalo izgubljeno, vlada u Manili je kasnije naredila svojim trupama da im na vojnoj paradi postane tradicija da uvek prozivaju Mekarturovo ime. Svaka četa imala je svog oficira koji bi odgovarao na taj poziv odgovorom: „Prisutan u duhu!“ Taj simbolički gest pomogao je da se prisete generalove hrabrosti i njegovog posvećenja i onda kada njega više ne bude među živima.

Te reči „prisutan u duhu“ podsećaju me na Onoga koji je u stvarnosti prisutan u svakom nanovo rođenom verniku. Kada je Isus došao na ovu Zemlju kao naš Spasitelj, umro je na krstu i vaskrsao, čime nam je pomogao da pobegnemo od svoga neprijatelja. Pošto je Isus napustio ovu zemlju, poslao je na Dan pedesetnice Svetoga Duha u život svakog vernika. Iako Isus sada nije više među nama u telesnom obliku, njegov Duh Ga čini stvarnim.

Ako su se filipinski vojnici u jednostavnom vojničkom običaju hrabрили sećanjem na Mekartura, koliko bismo se mi kao hrišćani morali ohrabriti u nama prisutnim Svetim Duhom koji nas uverava, vodi, ohrabruje i posvećuje! Moramo se jedino podrediti Njegovoj upravi. Pobjeda nam je osigurana, jer je On uvek sa nama.

27. jun 2026.

26. POPUT NJEGA

„Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki obličju Sina Njegova, da bi On bio Prvorođeni među mnogom braćom.“

(Rimljanima 8,29)

Bog ne teži samo da nas spase od smrti i odvede na Nebo. On želi da se oblikujemo prema slici Njegovog Sina, Isusa Hrista. Neko je rekao da nebeski Otac toliko voli svog Sina da je odlučio da Nebo napuni ljudima koji će Mu biti slični.

I kad Isus ponovo dođe, bićemo poput Njega, kako to piše apostol Jovan u svojoj prvoj poslanici 3,2. Međutim, postupak da postanemo poput Njega počinje sada ovde na Zemlji. Kako se to događa? Taj postupak može se protumačiti kada shvatimo šta znači pojam „sve“ u rečenici „a znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro.“ (Rimljanima 8,28) U to spadaju iskušenja i tegobe, kažnjavanje i pročišćavanje, odricanje i trpljenje. Da bismo postali poput Njega, Isusa Hrista, moramo Ga slediti, a taj put je put odricanja, žrtvovanja i iskušenja.

Slediti Isusa znači da smo voljni da pođemo sa Njim u Getsiman-ski vrt i na brdo Golgotu. Moramo biti voljni da izdržimo trpljenje i patnju kao i odbacivanje od onih koji su i Isusa odbacili. Međutim, slediti Isusa, takođe, nas vodi do praznog groba i mesta sa desne strane Bogu Ocu. Apostol Pavle je rekao da će oni koji slede Isusa Hrista deliti sa njim i samo vaskrsenje. A ako izdržimo i trpimo s Njim, tada ćemo i vladati sa Njim, kako je to napisao apostol Pavle u 2. Timotiju 2. poglavlju.

Da, Bog se služi mogućim srestvima da nas učini ljudima što sličnijim Hristu. Neka ovo bogoslužjenje donese novi blagoslov promene, snage i pomirenja sa Njim svima nama koji radosno očekujemo dan Njegovog povratka.

— III tromesečje —

4. jul 2026.

27. NOVA ISTINA?

„Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju.“
(*Rimljanima 3,23*)

Poneki naučnik s vremena na vreme objavi neku tvrdnju kao izvorni doprinos ljudskoj nauci. I čestitamo mu – ako je to stvaran doprinos. Međutim, često se dogodi da je takvo novo otkriće samo neka stara istina koju Biblija već vekovima iznosi.

Jedan je sociolog rekao: „Naš poznati stručnjak psiholog kaže da 98% Amerikanaca ne funkcioniše normalno. Nedvosmisleno ima pravo. On je samo otkrio izvorni greh, ali, ipak, na određeni način i greši jer ni onih preostalih 2% ne deluje kako treba.“

To „otkriće“ koje iznosi da ljudi, prema savremenom rečniku, „ne funkcionišu“, samo je ponavljanje izjave apostola Pavla koji je ovako napisao: „Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju!“

Šta preduzeti u pogledu te sveopšte nesposobnosti da funkcionišemo kako treba u našem odnosu sa Bogom i jedan sa drugim? Istraživači stalno nude nove metode pomoću kojih možemo najlakše prebroditi neuspehe i neusklađenost sa okolinom. Postoji, međutim, samo jedno sredstvo koje pomaže da se uklone večne posledice greha i omogućava pobedu nad grehom. To je poruka Božje milosti koja deluje u našem životu, kada se lično, u veri, predamo Isusu Hristu.

Da li ste iznova otkrili tu staru istinu?

Hvala Bogu za otkrivenje ove značajne istine, jer, dok ne uvidimo svoj greh, ne možemo uvideti i svoju potrebu za Spasiteljem.

11. jul 2026.

28. BLAGOSLOVENI DA BLAGOSILJAMO

„Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju.“

(1. Mojsijeve 12,3)

Dok čitamo 12. poglavlje iz 1. knjige Mojsijeve, reči 3. stiha posebno upadaju u oči. U prvi mah naše misli zaokuplja obećanje upućeno Avramu i izrailjskom narodu, što može doprineti da propustimo praktičnu primenu tog teksta u životu savremenog hrišćanina.

Bog je rekao Avramu: „Ja ću tebe blagosloviti, a ti ćeš biti drugima blagoslov.“ Bio je blagosloven da bi druge blagosiljao! Ono što je primio, nije bilo određeno samo njemu i njegovom sebičnom uživanju, već i dobrobiti drugih.

Isto se događa i u životu današnjih vernika. Bog je svojom milošću učinio veliko delo u životu hrišćana i želi da tu milost podelimo sa drugima. Hrišćani, koji su se pouzdali u Isusa Hrista i primili blagodat spasenja, spaseni su i spasavaju druge. Iako nam naš odnos sa Isusom Hristom pruža ličnu sigurnost i zadovoljstvo, on nas je izbavio da bismo pošli u svet i objavljivali Jevanđelje svakom stvaranju. Bog nas tješi u našim nevoljama i tegobama, darujući nam time i iskustvo da bismo mogli „utješiti one koji su u svakoj nevolji utjehom kojom nas same Bog utješava“. (2. Korinćanima 1, 4)

Blagosloveni ste da biste i vi druge blagosiljali. Nemojmo to zaboraviti! Neka ova Subota bude novo iskustvo odmora i blagoslova, koje će nas ispuniti novom radošću i željom da to iskustvo dožive i drugi našom brigom prema njima.

18. jul 2015.

29. ŠTA VAS POKREĆE?

„Ljubazni, kad je ovako Bog pokazao ljubav k nama,
i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga“

(1. Jovanova 4,11)

Svemirske brodove u svemirski prostor izvan Zemljine atmosfere uvodi mešavina goriva koja proizvodi milione kilograma potisne snage.

Automobili formule 1 na trkama kreću se prosečnom brzinom od preko 300 km/h, a troše posebnu mešavinu goriva.

Šta je to što pokreće sledbenike Isusa Hrista da žive pobožnim životom? Šta nama kao hrišćanima daje snagu da volimo jedan drugoga kao što je On voleo nas? Jedino Sveti Duh koji prebiva u nama može da nas podstakne da vršimo dobra i čovekoljubiva dela kao što je i Isus činio, puni opraštanja i požrtvovanosti.

Apostol Jovan je napisao: Ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama, i Njegova je ljubav u nama savršena. „I po tom poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.“ (1. Jovanova 3,24)

Majka je zamolila svog mlađeg sina da joj očisti cipele. Marljivo se trudio da ih što bolje ispolira, sve dok nije bila uklonjena i poslednja mrlja. Da bi mu pokazala koliko to ceni, majka mu je dala pet evra. Kada je uzela cipele i htela da ih obuče, nešto joj je zapelo u cipeli. Izvukla je onih pet evra zamotanih u papir na kome je pisalo: „Mama, uzmi ovaj novac. Ja sam ti to učinio iz ljubavi!“

Podstaknuti Svetim Duhom i vođeni Hristovom ljubavlju, i mi možemo služiti drugima. Hvala Bogu što nas je On prvi ljubio i ot-krio svoju ljubav u Isusu Hristu, našem Spasitelju. Neka nam i danas pomogne da ponovo doživimo isti podsticaj u zajednici sa Njim.

25. jul 2026.

30. CRKVA U SVETU

„A oni što se bijahu rasijali, prolažahu propovijedajući riječ.“
(Dela 8,4)

U jednom časopisu pojavila se fotografija ljudi kako odlaze iz crkve posle bogoslužnja. Nosili su svoje velike Biblije i smešili se. Zgrada je ostala na svom mestu i uvek ćemo je znati kao „crkvu,“. Međutim, te opeke i klupe ne mogu propovedati niti svedočiti o Isusu Hristu. To mogu jedino ljudi. Oni su prava Crkva.

Tamo gde se nalaze hrišćani, Božji narod, tamo je i Crkva – pod vođstvom Isusa Hrista i njegovog Duha koji ispunjava Crkvu.

To je suština naloga koji je Isus dao svojim učenicima pre odlaska sa Zemlje. Obećao im je moć Svetoga Duha i rekao im da budu njegovi svedoci u Jerusalimu, Judeji, Samariji i sve do kraja zemlje (Dela 1,8). Kada je prvu Hrišćansku crkvu pogodilo progonstvo u Jerusalimu, upravo to se i dogodilo. Bili su rasuti ali propovedali su Jevanđelje gde god su se našli.

Kad Hristovi vernici odu sa bogoslužnja, iz crkve, uklapaju se u društvo koje ih okružuje. Tokom sedmice oni su i dalje Crkva, u svetlu, u prodavnicama, kućama, restoranima. Pitam se, čuje li svet Jevanđelje od te Crkve?

Prava Hristova Crkva ne može da ne bude svedočanstvo. Ona se mora videti i čuti, a imaće šta da se vidi i čuje kad je na delotvornost poziva ljubav Božja. Dozvolimo Bogu da nas i ove Subote ponovo nadahne svojom ljubavlju.

1. avgust 2026.

31. PROBAJ, SVIDEĆE TI SE

„Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod.“

(Psalam 34,9)

Davidova izjava mnogo govori. Za sebe je ovako rekao: „Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ču, i oprostio ga svih nevolja njegovijeh.“ (Psalam 34,6) To je snažno svedočanstvo u prilog Božjoj moći koja se pokazala u njegovom životu. To treba da vide u nama naši susedi koji nisu hrišćani, da bi u jednom trenutku poželeli da prime Isusa Hrista za ličnog Spasitelja. Najuverljiviji dokaz stvarnosti spasenja jeste ličnost koja je ustanovila da Isus Hristos može zadovoljiti i najveću čovekovu potrebu.

Ateista je žestoko napadao hrišćanstvo na jednom većem skupu. Nadmeno je rekao: „Ako mi neko može dokazati da sam pogrešio, neka dođe na ovaj podijum.“ Nakon dužeg ćutanja, ustao je postariji čovek i krenuo prema podijumu. „Dokažite mi da sam pogrešio,“ reče ateista. Bez ijedne reči, stariji čovek izvadi iz džepa narandžu, mirno je počeo da je ljušti i pojedje je pred svima. Taj hrišćanin zatim se okrenuo ateisti i zapitao ga: „Kako vam je prijala?“ „Pa, kako bih to mogao da znam, kad je nisam probao?“ „Tačno ste rekli“, odvratio je hrišćanin, „a ja sam vam pokazao šta sam ustanovio o hrišćanstvu. Probao sam ga i vrlo je ukusno.“ Ako iz dana u dan živimo sa Bogom, svedočićemo životom i rečima da Isus zaista zadovoljava sve naše potrebe prema svojoj savršenoj volji. Psalmista je rekao: „Tako neka reku koje je izbavio Gospod.“ (Psalam 107,2) Naše svedočanstvo trebalo bi da glasi: „Probaj, svideće ti se.“ Ako nije tako, onda zaista nismo upoznali Gospoda. Danas je vreme da se setimo svega što je učinio za nas.

8. avgust 2026.

32. UGRABITE PRILIKU

„A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od pisma ovoga, pripovjedi mu jevanđelje Isusovo.“

(Dela 8,35)

Jedna učenica bila je prisutna kada je direktor u školi govorio učenicima o potrebi propovedanja drugima o Isusu Hristu. Dok ga je slušala, odlučila je da nešto preduzme u svom razredu. Molila se Bogu da joj pruži priliku za to.

Sledećeg dana u školi, jedan od profesora kome je dosadilo sve što se tu događalo, ušao je u razred i rekao: „Dosta mi je svega! Već sam umoran od poučavanja te dečurlije, koja ne pokazuje nikakvo poštovanje prema školi. Može li mi neko od vas reći u čemu se sastoji život i koja mu je svrha, hajde, progovorite!

Na njegovo iznenađenje, spomenuta je devojka podigla ruku i rekla kako je našla odgovor na takva pitanja u Isusu Hristu. Profesor koji nije bio vernik, pozvao je učenicu da ostane posle nastave i objasni mu svoja uverenja. Kada mu je predložila da dođe na evangelizaciju koja se odvijala u crkvi, pristao je. Tog petka uveče, profesor je prihvatio Isusa Hrista za ličnog Spasitelja i pouzdao se u Njega, a danas deluje u hrišćanskoj službi.

Ova devojka prihvatila je priliku koju joj je Bog pružio, kao kada je Filip sreo etiopskog visokog službenika. Možda će nam se ruke oznojiti i usta osušiti, dok svedočimo nevernima. Ali, kad nam Bog pruži priliku da o Njemu govorimo drugima, iskoristimo je! Budi-mo pažljivi u tome, jer nekada naše nesigurno svedočanstvo o Bogu upravo govori suprotno. Neka iz nas lično svedoči Isus preko svoga Duha. Iskoristimo svaku priliku da budemo Bogu na raspolaganju.

15. avgust 2026.

33. DOMAĆA MISIJA

„I bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji
i Samariji i tja do kraja Zemlje.“

(Dela 1,8)

Jednog jutra šetao sam obalom mora i ugledao sredovečnog čoveka kako sedi u plićaku. Dok se pridizao, zapazio sam da pri svakom pokretu podnosi velike napore. Pokazao je znakom da želi da razgovara sa mnom, pa sam zakoračio u plićak da mu se približim. Bio je veoma ogorčen! Kao mladić, studirao je pravo i posle završetka studija bio je spreman da otvori advokatsku kancelariju, ali iznenada je bio pozvan u vojsku, u kojoj je ostao tokom trajanja Drugog svetskog rata. Dok je bio u vojsci, dobio je tešku bolest koja je od njega načinila invalida i ogorčenog čoveka. Sada je preda mnom otvarao svoje srce, okrivljujući čitav svet, čak i mene, zbog svog stanja. Suze su mu tekle niz obraze, u gnevu je udario po površini vode. Osetio sam da mu je potrebno da sazna za Božju ljubav. Rekao sam mu sve što sam znao o Radosnoj vesti, o Hristovom spasenju. Upitao sam ga: „Da li želite da se pouzdate u Hrista kao ličnog Spasitelja?“ Zahvatilo me je uzbuđenje kada mi je odgovorio: „Da, želim!“ I baš tamo, na obali, u morskome plićaku, pod žarkim suncem on se molio. Kada je završio, pogledao me i rekao nešto što me je duboko potreslo: „Shvatate li da nikada niko nije sa mnom tako razgovarao?“

Taj obrazovani čovek, rođen i vaspitan u hrišćanskom društvu, nikada nije čuo o spasonosnoj Božjoj milosti. Čini nam se neverovatnim, zar ne? Šta bi bilo kada bi nas neko sada upitao: „Kada si nekome govorio o spasonosnoj Božjoj milosti koja je u Isusu Hristu?“ U našem oduševljenju da pridobijemo mnoštvo za Hrista, ne smemo zaboraviti na čoveka koji je odmah tu pored nas.

22. avgust 2026.

34. LJUBAV JE NAJGLASNIJA

„Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugih.“
(*Filibljanima 2,4*)

Jedan američki misionar bolovao je od tuberkuloze i lečio se u Indiji u mesnoj bolnici. Ostali pacijenti i osoblje bolnice gledali su ga kao bogatog Amerikanca koji im samo zauzima bolnički krevet, toliko potreban lokalnim pacijentima. Njihovo neprijateljstvo postalo je očigledno, dok su odbijali da čitaju hrišćanske traktate koje im je nudio.

Jedne noći, u dva sata posle ponoći, vrlo bolestan Indijac uz veliki napor izvlačio se iz svog kreveta da bi otišao u toalet, ali je bio preslab. Uskoro se mogao osetiti težak neprijatan zadah koji je poticao iz njegove postelje. Drugi pacijenti gnevno su vikali na njega. Bolničarke su se ljutile, jer su morale da rade oko njega. Jedna ga je čak i udarila.

Sledeće noći starac je ponovo pokušao da ustane, ali opet se srušio u krevet. Počeo je da plače. Amerikanac, iako i sam slab, prišao mu je, podigao ga i poneo do toaleta, a zatim ga vratio natrag u krevet.

Kakva je promena nastala u toj bolničkoj sobi! Jedan pacijent Americancu skuvao je indijski čaj, i rekao mu da želi da pročita njegov traktat o hrišćanstvu. Bolničarke, stažisti i lekari tražili su da im da traktate, a posebno knjižicu Jevandelja po Jovanu. Uskoro ih je nekoliko prihvatilo Hrista. Šta je pokrenulo tu promenu? U postupku tog misionara, odražavao se Spasitelj, koji nikada nije gledao ko je ko, već je na Sebe uzeo obličje slugе i postao sličan ljudima. Eto šta može da učini samo jedno jedino delo ljubavi i saosećanja prema onima koji pate. Naše je da činimo, a Bog neka da da se na kraju radujemo promenama u onima koji treba da Ga upoznaju.

29. avgust 2026.

35. DOVEDI IH!

„Izidi na putove i među ograde, te natjeraj
da dođu da mi se napuni kuća.“

(Luka 14,23)

Neki hrišćani smatraju da će, ako podignu velelepnu crkvenu zgradu, postave natpis da je to hrišćanska crkva i daju oglas preko novina, ljudi navaliti da uđu u nju. Međutim, to se ne događa. U Jevanđelju se nalazi poruka da moramo poći, među ljude, čime postajemo odgovorni za svoje prijatelje i susede. Moramo poći izgubljenim grešnicima i dovesti ih Hristu.

U prošlom veku ljudi su uzimali u zakup klupu u crkvi. Jednoga dana je mladi propovednik prolazio između klupa u crkvi, a za njim se kretala četa ljudi prezrenih i odbačenih od društva. Zakupio je nekoliko redova klupa da ih ispuni onima kojima je zaista bila potrebna duhovna hrana. Ozbiljno je shvatio Hristov nalog da izađe na ulice i među ograde i natera ljude da dođu u crkvu. Među njima je bilo i dobrih i loših ljudi.

Isusova zapovest odnosi se na sve nas. Treba da se lično, svakodnevno stavimo Bogu na raspolaganje i da Ga molimo da nas nauči i upotrebi da Radosna vest o spasenju u Isusu Hristu odnesemo onima ka kojima nam Bog otvori vrata. Zatražimo od Boga da nas optereti brigom za naše prijatelje, susede ili nekog koga ćemo sresti. Poslužimo im svojim darovima u prilikama koje se otvore. Neka nas Bog i danas podseti na sve ono što je učinio za nas, neka nas ispuni radošću i pomogne nam da to uzvišeno saznanje podelimo sa drugima.

5. septembar 2026.

36. PLEMENITI PRIMAOCI

„Kako Ti, Jevrejin budući, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ?“

(Jovan 4,9)

U današnjem primeru iz Novoga zaveta susrećemo Isusa vrlo umornog, gladnog i žednog. Bio je ljudsko biće kao i mi. Ujedno je bio i Bog i mogao je da udovolji svakoj svojoj potrebi božanskom moći i bez ičije pomoći. Međutim, Isus nije nastojao da čini sve bez pomoći drugih ljudi. U ovom slučaju zahvalno je dopustio učenicima da odu u nabavku hrane, dok je On sedeo, čekao i odmarao se. Kada je stigla Samarjanka, inače žena nesigurnog morala, po vodu, on je učinio ono što bi mnogi od nas oklijevali da učine – zamolio je ženu da Mu da vode.

Jedan autor piše: „Godinama nisam shvatao važnu lekciju koja proizilazi iz Isusovog postupka, sve dok me Bog nije poučio preko prijatelja. Razlog tome bila je podmukla sebičnost zbog koje ne dopuštamo da nam drugi pomognu. Jednog dana taj prijatelj poželeo je da mi učini neku uslugu, a ja sam po običaju to odbio. Očajan mi je rekao: „Znaš šta, ti si nezahvalni primalac!“ Odmah sam uvideo svoju grešku. Istina, uvek sam nastojao da živim u skladu sa Isusovim rečima: „Bolje je davati nego li uzimati!“ Međutim, nevolja je bila u tome što nisam želeo da budem nesebičan, uvek sam ja morao da budem darodavac.

Svi žele da dožive blagoslov darivanja, ali često ih u tome onemoćimo, jer odbijamo njihovu pomoć. Naučimo da budemo plemeniti i u primanju, kao što znamo da budemo i plemeniti darodavci, tačno kao i Isus.

12. septembar 2026.

37. VERAN DO SMRTI

„I ne vladajte se prema ovome vijeku.“
(*Rimljanima 12,2*)

Dva studenta likovnih umetnosti naslikali su veliku fresku na zidu u hodniku spavaonice u studentskom domu. Slika je prikazivala veliko jato riba koje se kretalo u jednom smeru, osim jedne jedine ribe koja je plivala nasuprot svih.

Ta jedna riba trebalo je da simbolički prikaže Isusa Hrista. Pod slikom su bile ispisane sledeće reči: „Kreni protiv struje.“ Upravnik studentskog doma smatrao je da bi ta slika mogla da sablazni hrišćane pa je naredio studentima da premažu sliku na zidu.

U poslušnosti našem Učitelju, moramo biti spremni da se krećemo protiv struje koja vuče mnoštvo u savremenom društvu. I dok sledimo Isusa Hrista, naše pobude, vrednosti i navike treba da budu drugačije od nehrišćanskih. Tako je bilo u prvom veku, kada su pagani bili iznenađeni i ukoreni načinom života prvih hrišćana. Apostol Petar je napisao: „Zato se čude što vi ne trčite s njima u to isto neuredno življenje, i hule na vas“. (1. Petrova 4,4)

Kada koračamo po taktu drugog bubnjara, bićemo u raskoraku sa onima oko sebe. Za tako nešto potrebno je čvrsto pouzdanje, hrabrost i postojanost. Ali uz Božju pomoć i milost, možemo biti drugačiji, i to delotvorno drugačiji.

Neka nam Bog pomogne da plivamo protiv struje ovoga sveta, da bismo u Njemu, svetu pokazali prave životne vrednosti.

19. septembar 2026.

38. NIJE ZABORAVLJEN

„Jovan ne učini nijednoga čuda,
ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe.“

(Jovan 10,41)

Jovan Krstitelj bio je mrtav već dve godine, i sećanja na njegovu službu, već su počela da blede. Međutim, dok se svet okupljao oko Isusa, blizu mesta na kome je Jovan poučavao narod, setili su se svega što je on rekao o Isusu, pa su приметili: „Sve što je rekao za ovoga čoveka je bilo istina.“

Većina nas živi gotovo neprimetnim životom. Nismo nikakvi čudotvorci. Ne primećuju nas zbog nečeg posebnog, jer nismo ništa značajno postigli. Obični smo ljudi. Međutim, ipak, možemo govoriti ljudima oko nas o Isusu. Možemo ukazati na Njega i reći: „Gle Jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta!“ (Jovan 1,29)

Naša je dužnost da budemo svedoci svega što smo saznali o Isusu, a rezultate tog svedočenja treba da prepustimo Bogu, da On deluje. Kada to učinimo, postići ćemo najuzvišenije ciljeve u životu. I kada jednom umremo, naše reči bi mogle dopreti do nečijeg uma i tu osobu dovesti do Božjeg Jagnjeta. Poput semena koje je zakopano u zemlji, Božja reč nam možda izgleda godinama uspavana. Ali jednoga dana izrašće i povesti svojom porukom ljude u večnost sa Hristom.

Zato budimo odani usmeravanju ljudi ka Hristu. I kada jednom više ne budemo u životu, svedočanstvo koje može biti uklesano na našem nadgrobnom kamenu može da glasi: „Nije učinio nijedno čudo, ali sve što je govorio o Isusu Hristu, bilo je istina!“

26. septembar 2026.

39. STRAH OD SUTRAŠNJICE

„Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i vavijek.“
(Jevrejima 13,8)

Propovednik čije su propovedi privlačile na hiljade ljudi, iznenada je umro u 46. godini. U jednoj svojoj propovedi je rekao: „Kad sat otkuca svoje vreme za mene, otići ću. Do tada, ne moram ničega da se bojim. Svestan sam Božjih obećanja koja se obistinjuju, jer sam ih doživio u svom životu ne samo jednom. Isus još uvek poučava, vodi i štiti, isceljuje i teši, zato Mu se u potpunosti predajem i uzdam se u Njegovu moć i snagu.“

Delimo li i mi, braćo i sestre, isto ovo uverenje? Možemo li, svako od nas pojedinačno, reći poput psalmiste Davida: „U Tvojoj su ruci dani moji.“ (Psalam 31,15) Da li smo potpuno uvereni da nas Bog drži u svojoj svemoćnoj ruci? Možemo li iskreno reći: „Gospod je moj Pomoćnik, i neću se bojati; šta će mi učiniti čovjek?“ (Jevrejima 13,6)

Istina je da smo često zabrinuti za budućnost, bojimo se šta će nam doneti sutrašnji dan. A i Biblija nas podseća na budućnost ovim rečima: „Vi koji ne znate šta će biti sutra.“ (Jakov 4,14) Svesni smo, međutim, da bez obzira na to što nam se može dogoditi, Bog će uvek biti sa nama, kako to stoji u Jevrejima 13,5: „Neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupati.“ Ta spoznaja olakšava svaki naš teret i zabrinutost za sutrašnjicu.

Neka vrsta teskobe u vezi sa smrću je normalna. Ali Božjom milošću i utehom koju nam pruža Sveti Duh, možemo se hrabro suočiti sa sutrašnjim danom kao i sa celom budućnošću, koja nam možda izgleda zastrašujuća. Ne zaboravimo zato šta nam je učinio Gospod. Setimo se svih Njegovih blagoslova i dela milosti. Neka nam to da novu snagu i polet za dane koji su pred nama.

— IV tromesečje —

3. oktobar 2026.

40. POUZDANJE U ISKUŠENJIMA

„Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj, ali ću braniti putove svoje pred Njim. I On će mi biti spasenje, jer licemjer neće izaći preda Nj.“
(O Jovu 13,15.16)

O ovom biblijskom stihu iz Knjige o Jovu, koji ističe da je mudrost pouzdati se u Boga u najtežim životnim trenucima, neko je nadhnuto zapisao:

„Makar me to stajalo života, ipak ću se pouzdati u Njega“, čvrsto je odlučio Jov. „Iskušao me je u vatri, izaći ću iz nje kao prečišćeno zlato. Makar mi crvi izjeli telo u grobu, u svojem ću telu ipak ugledati Izbavitelja.“ „Makar me to stajalo života, mogu li to reći, kad oko mene hara oganj, kada mi se ruše svi snovi, kada gubim nadu i volju za životom?“

„Makar me to stajalo života, ipak ću se pouzdati u Njega.“ Znam da me život oblikuje kao što se zlato pročišćava u vatri. To je ispit moje vere.

Nevolje su tlo na kome prava vera raste i cveta!

Koliko je moja vera u Boga čvrsta i postojana, ne znam, dok me služi zdravlje, imam prijatelje i posao mi napreduje. Međutim, kad sve krene nizbrdo, prava i snažna vera čvrsto će se držati Božjih obećanja i oslanjati na Božju odanost.

Dobro je razmisliti o iskustvu osobe koja traži oslonac i poslušati njen savet: „Pouzday se u samog sebe i osuđen si na razočaranje. Pouzday se u svoje prijatelje, oni će umreti, izneveriti ili te napustiti. Zato, pouzday se u Boga i nikad se nećeš razočarati, ni sada ni u večnosti.“

Nauči da se pouzdaš u Boga u svako vreme. Kada te snađu nevolje, ne buni se i ne mrmljaj.

Reci Gospodu: „U Tebi je moje pouzdanje, Bože!“

Dodimo svakog dana Bogu da nas ojača i ohrabri.

10. oktobar 2026.

41. LJUBAV I ŽALOST

„Udariše suze Isusu. Onda Judejci govorahu:

Gledaj kako ga ljubljaše...“

(*Jovan 11, 35.36*)

Isusovo lice okvašeno suzama otkriva Njegovu stvarnu ljudskost. Nije plakao samo za Lazarom, jer je ubrzo izvršio čudo, kad ga je podigao iz mrtvih. Međutim, kad je video koliko su njegovi prijatelji ožalošćeni, srce mu se ispunilo saosećanjem, poistovetio se s njihovom žalošću. Iz biblijskog izveštaja saznajemo da je Isus voleo Mariju, Martu i Lazara, pa nas ne iznenađuje što je osetio istu žalost kao i oni koje je voleo. Taj vid Isusovog života pokazuje da su suze koje teku niz Njegovo lice bile zaista prirodan izraz.

Žena, čiji je suprug umro, smatrala je da ne bi smela toliko duboko da žali za njim. Iako je bila svesna da je Bog taj koji je obećao da će mrtvi vaskrsnuti i da ćemo ih ponovo videti, ona nije mogla da zaustavi suze kada bi govorila o njemu. Tada je jednog dana njen propovednik istakao nešto što joj je mnogo pomoglo: „Kada nekog mnogo volite, postajete vrlo ranjivi. I kad vam voljena osoba umre, patnje se povećavaju. Ali je još teže ne voleti nikoga. Ne možete živeti, a da nikoga ne volite.“

Da li ste izgubili nekog voljenog? Nemojte da se stidite svojih suza. Duboka žalost otkriva duboku ljubav. Žaljenje vređa Boga ako je utemeljeno na samosažaljenju i kada žalimo kao oni koji nemaju biblijsku nadu. Međutim, ljubav i tugovanje ne mogu se razdvojiti.

Ne zaboravite da je Bog kadar da promeni plač u radost i donese utehu.

17. oktobar 2026.

42. POMOĆ DOLAZI

„Gospod će čuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i dovijeka.“
(*Psalam 121,8*)

Božje dete nikada nije ostavljeno i bez brige nebeskog Oca. Kada se osećamo opkoljeni silama koje su protiv nas, ne moramo se bojati jer: „Bog nam je Utočište i Sila, Pomoćnik koji se u nevoljama brzo nalazi.“ (Psalam 46,1)

Jedan britanski prekookenaski brod krenuo je za vreme Drugog svetskog rata u Ameriku. Posadi je bilo naredeno sledeće: „Držite se tog pravca. Ne skrećite s njega ni za kakav razlog. Ako vam treba pomoć, pošaljite šifrovanu poruku preko radija.“

Posle nekoliko dana na otvorenom moru, izviđač je zapazio neprijateljski brod. Kapetan je poslao šifrovanu poruku: „Neprijatelj na vidiku! Šta da radim?“ Odgovor je brzo stigao: „Samo pravo napred. Pomoć vam dolazi.“ Kapetan je poslušao nalog i držao se dogovorenog pravca.

Kada su stigli na svoje odredište, putnici i posada su se iznenadili kada su u luci ugledali veliki britanski ratni brod. Taj ratni brod, iako ga nisu videli tokom svog putovanja, pratio ih je od Engleske do Amerike, spreman da im pritekne u pomoć ako bude bilo potrebno.

Boga ne možemo da vidimo. Nekad čak i ne osećamo Njegovu prisutnost. Ali u nesigurnoj svakodnevnici, usred životnih opasnosti, u najtežim trenucima, Bog je tu da nam pomogne. On će nas sigurno prevesti na drugu obalu.

24. oktobar 2026.

43. MIRNO PRESPAVANA NOĆ

„Ja mirno liježem i spavam;
jer Ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez straha.“
(*Psalam 4,8*)

Mnogi i različiti strahovi sprečavaju nas da mirno spavamo, ali nekim ljudima strah od smrti predstavlja najveći užas. Neki bogataš govorio je o smrti kao najvećem i najstrašnijem udaru na čovekovo dostojanstvo, potpunom porazu svega postojećeg. Odgovorio je novinaru, koji mu je postavio pitanje o smrti, da noću želi da pobegne u fantaziju, čarobno maštanje, pa sebe zamišlja kako se nalazi u sigurnoj i lepoj tvrđavi okružen visokim i sigurnim bedemima. Samo ga takve misli uvode u miran san, koji traje samo nekoliko sati.

Saznanje da smo izmireni s Bogom pomoći će nam da mirno spavamo i dobro se odmorimo, što nam je neophodno potrebno. Upravo nam takva poruka stiže iz 3. i 4. psalma. David je te dve pesme napisao kada mu je život bio u opasnosti. Njegov sin Avesalom pobunio se protiv njega i isterao ga iz Jerusalima. Sve je izgledalo vrlo teško za Davida.

Medutim, David je i ranije shvatao da se mora zaista uzdati u Boga. Zato se u tom teškom trenutku, dok je bežao, ujutro mogao probuditi i reći: „Ja liježem, spavam i ustajem, jer me Gospod čuva.“ (Psalam 3,5) A uveče je mogao s pouzdanjem reći: „Ja liježem i spavam; jer Ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez straha.“ (Psalam 4,8)

Radije sam izmiren s Bogom i spavam poput Davida, nego da sam prestrašeni milioner. Iskoristimo i ovaj dan da izgradimo svoje pouzdanje u Boga.

31. oktobar 2026.

44. DODIR SAOSEĆANJA

„A Isus smilovavši se pruži ruku,
i dohvativši ga se reče mu: Hoću, očisti se.“

(Marko 1,41)

Ljudi dobrog zdravlja ponekad su okrutni i nemarni prema onima manje dobrog zdravlja. Verovatno svako od nas nosi neku ružnu uspomenu iz detinjstva, kada su se njegovi drugovi rugali nekom ko je bio drugačiji. Svesni smo da ljudi izbegavaju one koji su „malo drugačiji“ ili imaju neki telesni nedostatak. Očigledno se stide da budu u društvu s takvom osobom, ili se boje da daju nešto od sebe, a zauzvrat da ne dobiju ništa. Isus nikada nije tako postupao. Bio je ljubazan prema bolesnicima koji su se tiskali oko Njega, upućivao im je pogled saosećanja, reč utehe i dodir isceljenja.

Time kako postupamo prema onima koji su u težem položaju nego mi odražavamo svoju sličnost s Hristom. Zato što nam ne mogu uzvratiti za našu ljubaznost, imamo posebnu priliku da zaista budemo nesebični. Prihvatimo svaku priliku koja nam se pruža da pokažemo koliko smo slični Hristu i Njegovom saosećanju prema onim slabijima, koji malo primaju od drugih, a toliko im je mnogo potrebno.

7. novembar 2026.

45. KAKO POŠTOVATI BOGA?

„Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“
(Jovan 4,24)

Bazgranični sveti Bog, dostojan je našeg poštovanja. On je naš Stvoritelj, koji nas održava na životu i naš Spasitelj. Bez Njegove brižne Ljubavi i vođstva, u ovome svetu ne bi bilo nikakve nade. Zato moramo učiniti sve da ga poštujemo na način koji Njemu donosi slavu i čast.

Ali, kako će čovjek potpuno poštovati Boga? Kada je Isus razgovarao sa Samarjankom, rekao joj je: „**Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.**“ Međutim, šta to znači? Poštovati Boga u istini znači prepoznati da je Bog ono što On zaista jeste; to znači priznati da je neograničeno savršen, neograničeno Ga treba obožavati, koji je beskrajno udaljen od bilo kakvog zla i zato ima uzvišeno ime. I ono što čovek može dati, ma kakav mali razlog imao, zar neće upotrebiti svu svoju snagu da tom velikom Bogu iskaže svo poštovanje i slavu?

Razmislimo o tome. Da li na takav način poštujemo Onoga koji nas je stvorio? Obožavamo li Onoga koji se nalazi u našim najdubljim mislima i željama? Jesmo li potpuno poštteni pred Njim, onakvi kakvi jesmo? Priznajemo li Boga kao najuzvišeniju Ličnost? Da bismo Svemogućem Bogu odali svu čast i poštovanje koje Mu pripada, moramo biti sigurni da Mu pristupamo u 'duhu i istini'. To je jedini način ispravnog služenja Bogu.

14. novembar 2026.

46. VERAN DO SMRTI

„Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života.“
(Otkrivenje 2,10)

Često se sećamo vernih ljudi koji su bili mučeni zbog Hrista, međutim malo nas je koji smo doživeli patnje i mučeništvo zbog naše vere u Isusa Hrista. Kako bismo se ponašali u razdoblju mučeništva za Hristove sledbenike? Ono se može ponoviti, štaviše Biblija jasno kaže da će se ponoviti pred Hristov dolazak!

Jan Hus, češki reformator, spaljen je na lomači 1415. godine. Pre nego što su njegovi tužitelji zapalili vatru, na glavu su mu stavili papirnatu krunu na kojoj su bili naslikani đavoli. Na to ruganje on je odgovorio rečima: „Moj Gospod, Isus Hristos, je nosio na svojoj glavi, zbog mene, trnovu krunu; zašto ne bih ja, zbog Njega, nosio ovu laku krunu od papira? Svakako, podneću to svesno i voljno! Kad su naslagali drva sve do njegovog vrata, bavarski vojvoda ga je zapitao hoće li se odreći svoga propovedanja. Uzdajući se u potpunosti u Božju reč, Hus je odgovorio: „Na temelju istine iz Jevanđelja koje sam propovedao, voljno i radosno danas umirem.“ Drvo je potpaljeno i Hus je umro pevajući: „Isuse Hriste, Sine živoga Boga, smiluj mi se!“

Ako bi Bog u svojoj providnosti i nas danas pozvao da položi-mo svoj život za Hrista i Jevanđelje, da li bismo Mu bili verni? Da li bismo i dalje slavili Boga? Najbolja priprema za takvu proveru naše postojanosti je u doslednom služenju Bogu. Danas, dok uživamo u slobodi izgrađujemo svoju veru i služimo Mu celim srcem, da bismo molgi izdržati iskušenja koja će sigurno doći na svakog od nas.

21. novembar 2026.

47. MED ILI SIRĆE?

„Jer nema drveta dobra da rađa zao rod;
niti drveta zla da rađa dobar rod.“

(Luka 6,43)

Izgleda da je najbolja provera nečijeg karaktera ponašanje te osobe kad se nađe pod pritiskom teških okolnosti. Pod normalnim okolnostima ljudi se ponašaju u okviru društvenih normi. Ostavljaju utisak da je ispod površine sve u najboljem redu. Međutim, kad ostanu bez nadzora, ili su iznenađeni, otkrivaju pravo stanje.

Evo jene priče koja to ilustruje.

Na stolu se nalaze dva čupa. Izgledaju jednaki, sasvim isti, ali njihov sadržaj se razlikuje. Kad se jedan prevrnuo, iz njega je isteklo sirće. Zašto je sirće isteklo? Zato što se čup prevrnuo. Zatim se drugi čup prevrnuo, ali iz njega nije isteklo sirće, jer se u njemu nalazio med. Oba čupa izgledala su isto, ali razlika je bila u sadržaju. Tek kad su se prevrnuli, otkrio se njihov sadržaj. Tako je i među ljudima. Spolja mogu izgledati veoma lepi i uljudni, sve dok se ne uznemire, 'prevrnu' kao čup. Tek tada prave misli i osećanja izlaze na površinu. Isus je rekao: „Dobar čovjek iz dobre klijeti srca svojega iznosi dobro, a zao čovjek iz zle klijeti srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca.” (Luka 6,45) Naše lične stavove otkriva naš odnos prema na određenom stanju, a ne naše smišljene akcije.

Kad neko kaže neku neuljudnu primedbu na vaš račun, ili učini nešto što se vama ne sviđa, kako reagujete? Šta izlazi iz vas — sirće ili med? Zapamtite, ako ste u zajedništvu s Bogom i srce vam je čisto, ono što će 'isteci' iz vas kad se 'prevrnete' uvek će biti slatko, dobro.

28. novembar 2026.

48. VELIKA PODELA

„I kad dođoše na mjesto koje se zvaše Koštarnica, ondje razapeše Njega i zločince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.“

(Luka 23,33)

Svojom smrću na krstu Gospod Isus Hristos platio je visoku kaznu za grehe celoga čovečanstva. Njegova zastupnička smrt omogućila nam je izbavljenje. Međutim, samo oni koji veruju u Isusa Hrista mogu primiti spasonosno izbavljenje. Iako je Hristova žrtva dovoljna za sve, ona je delotvorna samo za one koji se uzdaju u Njega.

Dok je Isus visio na krstu, dva zločinca bila su razapeta zajedno s Njim, jedan sa desne a drugi sa leve strane krsta. Jedan zločinac rugao se Isusu, nije Mu verovao, i otišao je u smrt bez Hrista. Onaj drugi je povikao izražavajući svoju veru: „Opomeni me se, Gospode, kad dođeš u carstvo svoje.” Njemu je Isus obećao večni život.

Isusova žrtva podelila je svet na dve grupe, na izgubljene i spase-ne. „Koji Njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje već je osuđen, jer ne vjerova u ime Jedinorodnoga Sina Božijega.” (Jovan 3,18) Potvrdimo ponovo našu veru u Isusa Hrista i zahvalimo Mu što je platio svojim životom kaznu za naše grehe. Ako se još niste pouzdali u Njega, učinite to još danas. Zapamtite, Isus je umirući na krstu podvojio svet. Na Golgoti smo na raskršću – biramo smrt ili večni život.

5. decembar 2026.

49. POBEDA NADE

„Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina onima koji umriješe.“
(1. Korinćanima 15,20)

Mesec dana pre svoje smrti poznati književnik Žan Pol Sartr, koji je bio uvereni ateista, izjavio je da se žestoko odupirao očaju govoreći sam sebi: „Znam da ću umreti u nadi.“ Zatim je žalostan dodao: „Ali nadi je potreban neki temelj.“

Patrijarh Jov imao je taj temelj – veru u Boga. Dok je patio od svoje bolesti i osećao da mu je smrt vrlo blizu, doživljavao je pomešana osećanja – strah, očaj i nadu. Ponekad je smatrao da mu je Bog neprijatelj. Ipak je i dalje verovao da Bog ispravno deluje i voli svoj narod. I na kraju, nada je pobedila očaj!

Dušebrižnici su tokom svoje hrišćanske službe bili svedoci mnogih umirućih vemika i pomagali im u njihovim duhovnim potrebama u poslednjim trenucima njihovog života. Mnogi vernici proživljavali su ista osećanja kao i stari Jov. Bojali su se smrti. Jer smrt je nepoželjna kako za one koji se s njom suočavali u mladosti, tako i za one u zrelijem dobu. Ipak, i u tim prilikama oni koji žive u bliskoj vezi s Hristom primaju milost i umiru u nadi.

Svi koji verujemo u Isusa Hrista temeljimo svoju nadu u najpotputnije dokumentovanom istorijskom događaju – Negovom vaskrsenju. Štaviše, kad se uzdamo u Njega i poslušni smo Mu, naša sigurnost raste, a nada pobeđuje svaki strah i očaj.

Neka i nam časovi ovog svetog subotnog dana pomognu da ojačamo tu nadu u zajednicu sa vaskrslim Spasiteljem.

12. decebmar 2026.

50. PORUKA IZ SVEMIRA

„Nebesa kazuju slavu Božiju,
i djela ruku Njegovijeh glasi svod nebeski.“
(Psalam 19, 1)

Oduvek je čovek, dok je posmatrao nebeski zvezdani svod, postavljao pitanja o tajnama svemira. Na početku je njegov pogled bio ograničen na posmatranje golim okom. Zatim je jednostavan teleskop produbio njegova saznanja. A danas, snažni elektronski teleskopi, uz pomoć kompjutera, omogućavaju čoveku da 'vidi' galaksije koje su udaljene milijardama svetlosnih godina. Zvezdana panorama prekrasnog nebeskog svoda neprekidno se otkriva pred pogledom današnjeg astronoma.

Čovek je postao stručnjak u posmatranju svemirskog prostora. Veliki naučnici poput Karla Sagana, poznatog autora dela „Kosmos“ govore vrlo autoritativno o čudesima beskrajnog svemira. Jedno je otkriti i opisati čudesa beskrajnog svemira, a nešto sasvim drugo reći kako je taj svemir nastao i šta predstavlja. Evo Saganovog zaključka: „Pre deset ili dvadeset milijardi godina nešto se dogodilo, došlo je do Velikog praska, koji je stvorio naš svemir. Zašto se to dogodilo, ostaje najveća tajna.”

Hrišćani znaju za poruku nebeskog svoda. Znamo da svemir postoji, jer ga je Bog stvorio, a svako novo začuđujuće otkriće Božjem imenu dodaje još veću slavu. Nebesa nas obavezuju da poštujemo Boga, jer ona „kazuju Božju slavu„. I kad razmišljamo o poruci iz svemira, odgovorimo poput psalmiste podižući svoj glas u obožavanju i poštovanju Stvoritelja: „Hvalite Boga u Svetinji Njegovoj, hvalite Ga na tvrđi slave Njegove. Hvalite Ga prema sili Njegovoj, hvalite ga prema visokome Veličanstvu Njegovu.” (Psalam 150, 1.2)

Božje delo stvaranja Zemlje završeno je pre šest milenijuma, ali se naše delo slavljenja za Njega nikada ne završava.

19. decebmar 2026.

51. OGANJ NEVOLJA

„Evo, pretopiću te, ali ne kao srebro, prebraću te u peći nevolje.“
(Isaija 48,10)

Bog je Onaj koji pročišćava našu dušu. Često propušta svoje <zlato> kroz oganj nevolja da ga pročisti i učini sjajnijim u svoju slavu. Poznati propovednik Spurdžon je rekao: „Utešite se, vernici koji ste u nevolji, s ovom misli koja se nalazi zapisana u Isaiji 48,10. Pa neka i dođu nevolje, Bog me je izabrao. Neka na me navale bolesti, ja imam spreman balsam, jer me Bog izabrao. Šta god da me snađe u ovim nevoljama, znam da to Bog dopušta, jer mi je već pokazao svoju ljubav. Ako ti je verniče potrebna još veća uteha, seti se da imaš Sina Čovečijega koji se s tobom nalazi u ognjenoj peći. I u tihoj prostoriji tvoje duše, Onaj koga voliš sedi pored tebe, prostreće ti postelju kad si bolestan i izravnati jastuk da ti bude mekši. On kaže: ' Ne boj se, jer sam Ja s tobom; ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj; ukrijepiću te i pomoći ću ti, i poduprijeću te desnicom pravde svoje.' (Isaija 41,10) Njegova prisutnost tvoja je sigurnost i uteha.“

Ako si zamolio Spasitelja da ti pomogne da budeš svedok Njegove milosti, ne čudi se što te je poslao kroz vatrena iskušenja da bi te preoblikovao i podesio za tu časnu službu. Tri Danilova prijateja u Navuhodonosorovoj peći nisu izgoreli, samo su izgorele spone kojima su im bile vezane ruke i noge. Kao heroji vere, iskrslili su iz nevolje i još više svojim iskustvom dodali Božjoj slavi, i bili postavljeni čak na veći položaj u društvu (Danilo 3,28-30).

Nalazite li se u neprijateljskom okruženju? Bog to dopušta s razlogom, zato budite spremni za svaku priliku koja vam se pruža da biste uspešno služili Bogu. Jer, zapamtite, Bog kroz najteže nevolje bira najbolje radnike.

26. decebmar 2026.

52. ISUSOVA STRPLJIVOST

„I tužahu Ga glavari sveštenički vrlo...

Ali Isus više ne odgovori ništa...“

(Marko 15,3.5)

Koliko je Isus bio strpljiv! Iako su Ga napadali neprijatelji, a prijatelji pogrešno shvatali, nije odbacio Očev plan. Dok im je opisivao kakav ih zadatak čeka, govorio je svojim učenicima: „Moj čas još nije došao.“ Kada se Njegova služba približila kraju, rekao im je: „Sada je trenutak.“ Čak i onda, kada je pošao na krst, ostao je smiren usprkos žestokom protivljenju. Kada su učenici hteli da Ga odbrane od napadača, zaustavio ih je, podsetivši ih da ima na raspolaganju 12 legija anđela spremnih da Mu pomognu. Kad su Mu vojnici vezali oči i udarali ga, nije se opirao. Ostao je miran i pred Sinedrionom, osim kad se ticalo Zakona. Kad je bio optuživan pred Pilatom, nije mu odgovarao. Kad su Ga vojnici obukli u haljinu da mu se rugaju i okrunili ga trnovom krunom, sve je podneo.

Toma Kempinski je opisao takvu strpljivost ovim rečima: „On nije poput strpljiva čoveka koji je voljan da trpi samo ono i za što misli da je vredno trpeti. Pravi strpljiv čovek ništa ne traži od onoga od koga trpi, bio to njegov nadglednik, njemu jednak ili njemu podložan. Od bilo koga, bilo koliko ili kako god često mu je naneto zlo, prima sve kao iz Božje ruke, i smatra sve to dobitkom!”

Jeste li se suočili s nevoljama? Ponovno pogledajte kako je naš Spasitelj strpljivo podnosio sve patnje koje su Mu nanosili progonitelji. Zatim, setite se da je to učinio za vas i za mene. Neka nas Njegov primer ohrabri da budemo još strpljiviji, jer strpljivost znači čekanje na Božje vreme bez imalo sumnje u Božju ljubav.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve

Beograd, Radoslava Grujića 4

Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru

Umnoženo u kancelariji izdavača - 2025.

Za internu upotrebu